

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 90/03

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. M. K., K., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Katastrálneho úradu Košice, Správy katastra Košice III, Južná trieda 82, v konaní o povolenie vkladu sp. zn. V 507/95 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2003 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom K., ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Katastrálneho úradu Košice, Správy katastra Košice III (ďalej aj „správa katastra“), Južná

trieda 82, v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sp. zn. V 507/95.

Zo sťažnosti a z pripojených dokladov vyplýva, že sťažovateľka 6. mája 1994 spolu so svojim manželom Š. K. ako kupujúci uzavreli s predávajúcimi manželmi K. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod družstevného bytu č. 26 nachádzajúci sa v obytnom dome č. 721 v Košiciach na Clementisovej 2, v súčasnosti zapísanej na správe katastra na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. 10826. Dňa 8. februára 1995 bol zo strany sťažovateľky a jej manžela podaný návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v ich prospech.

Rozhodnutím správy katastra sp. zn. V 507/95 z 8. marca 1995 bolo konanie o povolenie vkladu prerušené z dôvodu doplnenia údajov v kúpnej zmluve. Toto rozhodnutie bolo podľa tvrdenia sťažovateľky doručené len Š. K. a MUDr. I. K. V ten istý deň, ako bolo uvedené rozhodnutie vydané, neznáma osoba prevzala bez súhlasu správy katastra zo správneho spisu sp. zn. V 507/95 päť exemplárov kúpnej zmluvy, dva exempláre znaleckého posudku a aktuálny výpis z LV. Až neskôr vyšlo najavo, že touto osobou bol manžel sťažovateľky Š. K., s ktorým bola sťažovateľka v tom čase v rozvodnom konaní. Sťažovateľka v konaní správy katastra vidí hrubé porušenie platných právnych predpisov, v zmysle ktorých sa prijaté podanie už nesmie vydať, a to ani podávateľovi.

Dňa 22. marca 1995 sťažovateľka spolu so svojim manželom doplnili údaje chýbajúce v pôvodnom návrhu na povolenie predmetného vkladu. Následne však podaním manžela sťažovateľky a predávajúceho - MUDr. K. došlo k späťvzatiu návrhu na vklad. Na základe uvedenej skutočnosti správa katastra zastavila konanie vo veci sp. zn. V 507/95 napriek tomu, že k späťvzatiu tohto návrhu došlo bez vedomia a súhlasu sťažovateľky, ktorá trvala a naďalej trvá na podanom návrhu na vklad. Rozhodnutie správy katastra bolo 20. apríla 1995 napadnuté prokurátorským protestom prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I. Správa katastra síce uvedenému protestu prokurátora v plnom rozsahu vyhovel a svoje rozhodnutie o zastavení konania zrušila, od tej doby však správa katastra nerozhodla o povolení vkladu do katastra nehnuteľností. Medzitým správa katastra konanie vo veci niekoľkokrát prerušila a následne konanie zastavila. Na podnet sťažovateľky sa vecou niekoľkokrát zaoberal aj bývalý katastrálny odbor Krajského úradu v Košiciach, Okresná

prokuratúra Košice I a dvakrát vo veci konal aj Krajský súd v Košiciach na základe návrhu sťažovateľky na preskúmanie rozhodnutia v správnom konaní súdom. Naposledy vo veci správa katastra vydala rozhodnutie 24. februára 2002, ktorým konanie vo veci sp. zn. V 507/95 opäť zastavila. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľka podala odvolanie na nadriadenom orgáne, ktorý vo veci v čase do podania tejto ústavnej sťažnosti ešte nerozhodol.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namieta, že v konaní správy katastra došlo k značným prieťahom. Správa katastra opakovane nerešpektovala lehoty na rozhodovanie v správnom konaní, a tak podľa názoru sťažovateľky na jej škodu spôsobovala prieťahy v konaní. Lehoty, ktoré plynuli medzi jednotlivými rozhodnutiami správy katastra, boli podľa názoru sťažovateľky neprimerane dlhé. Na tieto prieťahy sťažovateľka niekoľkokrát upozornila príslušný správny orgán a Okresnú prokuratúru Košice I. Sťažovateľka sa domnieva, že doba 8 rokov na riadne vybavenie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je nezdôvodniteľná a neospravedliteľná. Toto konanie má negatívny dopad na jej majetkovú situáciu. Z bytu, ktorý je predmetom vkladu, sa sťažovateľka musela odsťahovať, pričom s manželom sa medzitým aj rozviedla. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd jej sťažnosť prijal na ďalšie konanie a následne vydal toto rozhodnutie:

„Právo sťažovateľky na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 bolo postupom Katastrálneho úradu v Košiciach Správou katastra Košice III. p o r u š e n é.

Ústavný súd SR prikazuje, aby Katastrálny úrad Košice Správa katastra Košice III. konal vo veci sp. zn. V 507/95 bez prieťahov a prikázal, aby odporca, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 800. 000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohoto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

Predmetom sťažnosti je namietaná nečinnosť orgánu verejnej správy. *In concreto* ide o namietané prieťahy v konaní sp. zn. V 507/95 na správe katastra, ktorá za osem rokov nerozhodla s konečnou platnosťou o povolenie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 3/2002 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon).

Podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v znení zákona č. 424/2002 Z. z.) fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Ústavný súd konštatuje, že konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktoré bolo do nášho právneho poriadku zavedené od 1. januára 2003, je súčasťou správneho súdnictva, v ktorom konajú všeobecné súdy (v danom prípade je to krajský súd). Sťažovateľka má v správnom súdnictve podľa citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku na ochranu svojich základných práv, ktorých porušenie namietala predmetnou sťažnosťou, účinné a dostupné právne prostriedky nápravy proti nečinnosti orgánu verejnej správy, čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených základných práv.

Vzhľadom na uvedené dôvody bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2003